

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.727/2017/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2018. február 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A kényszerítés büntettének kísérlete miatt ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2017. szeptember 28. napján kihirdetett 18.Bf.340/2017/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A Debreceni Járásbíróság 2017. május 15. napján kihirdetett 34.B.1727/2016/15. számú ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat a Btk. 195. §-ában meghatározott kényszerítés büntettének kísérletében. Ezért őt összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Az ítélet ellen a vádlott és védője éltek fellebbezéssel elsődlegesen bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentés, harmadsorban az ítélet hatályon kívül helyezése, negyedlegesen pedig enyhítés, a pénzbüntetés mérséklése érdekében.

A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. szeptember 28. napján kihirdetett 18.Bf.340/2017/5. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat szemben kényszerítés büntettének kísérlete miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Rendelkezett arról, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget a pótmagánvádló viseli.

A másodfokú határozattal szemben pótmagánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében. Fellebbezésében előadta, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az ő gépjárművét kromofággal leöntötték és összekarcolták, ami miatt büntetőeljárás van folyamatban szemben. Ezen túl szintén a gyanúsítottja annak a büntetőügynek, amely a terhelt volt felesége biciklijének ellopása miatt van folyamatban, valamint annak az ügynek is, ami azért indult, mert a pótmagánvádló édesanyjának ablakát kövel beverték. Ezeken túl a kényszerítés elkövetése után többször üzengetett céljának elérése érdekében, és követte is őt, valamint. Mindezekből egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott nem állt el önként a bűncselekmény befejezésétől.

A védő a fellebbezésre írásban észrevételt tett. Ebben kifejtette, hogy jelen ügy szempontjából irreleváns más, időben egy-két évvel később történt és még el nem bírált bűncselekményt felhozni a kényszerítési kísérlet befejezetlenségének vitatására. Egyértelműen megvalósult az önkéntes elállás, amely büntethetőséget kizáró körülmény. A vádlott az állítólagos kényszerítési kísérletet követően nem üzengetett a pótmagánvádlónak, és nem követte sem őt, sem pedig volt feleségét. Mindezek alapján kérte a fellebbezés elutasítását, és a másodfokú ítélet helybenhagyását.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 393.§-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A harmadfokú nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta, a fellebbezésben írt indokokra hivatkozva.

A védő a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Azonos tartalmú nyilatkozatot tett a vádlott az utolsó szó jogán.

Az ítéltábla elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386.§ (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. Ez a feltétel nem a másodfellebbezési jog hatályosságának, hanem az érdemi elbírálásának, alaposságának a kérdése, illetve feltétele. A Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bírósági ítélet ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel e feltétel bekövetkezésére, a bűnösség kérdésében történő eltérő döntésre, a fellebbezés joghatályosnak tekinthető, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

A harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően felülbírálta a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet, és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is. Nem észlelt az első- és másodfokú bírósági eljárásban a Be. 373.§ (1) bekezdésének II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését indokolná. A teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, azonban ilyet sem tapasztalt.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az iratok alapján, helytállóan egészítette ki, a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. A megállapított tényállás mindenben megalapozott, ezért az ítéltábla határozatát a Be 388. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően e tényállásra alapította.

A másodfokú bíróság az irányadó tényállásból helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlott sértett felé tett kijelentései a kényszerítés büntette által megkövetelt fenyegetésnek megfelelnek. Ugyanakkor helyes az az álláspontja is, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt tekintettel arra, hogy a vádlott magatartása nem indította a sértettet a vádlott kívánságának megfelelő magatartás tanúsítására. Az a megállapítás is helyes, hogy a vádlott külső kényszerítő körülmény nélkül, saját elhatározásából hagyott fel a további kényszerítő jellegű cselekményekkel, és ez a magatartása önkéntes elállásnak minősül. A másodfokú bíróságnak e körben adott indokolása pontos, adekvátan hivatkozott a 4/2002. számú Büntető Jogegységi Határozatra, az ítéltábla mindezen indokolást teljes mértékben osztja.

Elfogadta az ítéltábla a védő azon hivatkozását, hogy a vádiratban megjelölt fenyegetést követően történt cselekmények - melyek miatt egyéb büntetőeljárások vannak folyamatban - nem vonhatók a jelen eljárásban elbírált kényszerítés bűncselekményének körébe, és nem eredményezhetik annak megállapítását, hogy a vádlott nem állt el önként a bűncselekmény megvalósításától.

Így a törvényszék a Btk. 10. § (4) bekezdésének a) pontja, 25. § e) pontja, és a Be. 332. § (1) bekezdésének g) pontja alapján törvényesen szüntette meg a vádlottal szemben indult büntetőeljárást.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó másodfokú rendelkezések is megfelelnek a törvénynek.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2018. február 12.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 18.Bf.340/2017/5.számú ítélete a harmadfokú határozat folytán jogerős.

Debrecen, 2018. február 12.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő